

המנון (הומרי) ללבנה (היא סלנה)
תרגום יהודה ליבס

את הלבנה הפורשת כנף, אותה שרנה המוזות,
מתק דבור לכן, זמר יודעות, בנות זאוס בן קרונוס.
זו שממנה סובב את הארץ נשקף משמים
זהר קדקד בן אלמות, תקון אז גדל וצומח
מאותו זהר מבהיק, מנצנץ גם אור חסר נגה
מעטרה של זהב, קרני-אור שטות אנה ואנה,
מששטפה את עורה היפה באוקיינוס
ולבושים בזהקים למרחק עטתה לה סלנה
בת האלים, וסיחים זוהרים רתמה זקופי-ערף,
ובסוסיה יפי השער חיש נהגת קדימה.

מעריבה היא באמצע החדש, נמלאת לפניה
דרך גדולה וקרניה באור משתלמות משמים
עת מתמלאת, וכאות וסימן לאנוש היא נצבת.

פעם אתה על יצוע עלה, הזדוג בנו של קרונוס.
האהובה אז הרתה וילדה נערה, שמה פנדיה
יפי יש לה מיחד במינו בין אלים בני אלמות.

שובי אלה בשלום, צחורות זרועותיה, סלנה,
בך החלותי, שופעת, יפת הצמות, ואשירה
כבוד אנשים, אלים למחצה, שאת מעשימו
מהללים בפיות נחמדים זמרים עבדי-מוזות.